

Zeitschrift
des
Vereins für Lübeckische Geschichte
und
Altertumskunde

Band 9.

Heft. 2.

Beilage

Dr. J. Collijn: Lübecker Frühdrucke in der Stadtbibliothek zu Lübeck.

Tafeln.

Lübeck
Lübeck & Nöhring
1908.

Isak Collijn

Lübecker Frühdrucke in der Stadtbibliothek zu Lübeck

zu Lübeck

Tafeln

Beilage zu Band 9: Heft 2 der Zeitschrift des Vereins für Lübeckische Geschichte und Altertumskunde.

Gübeck

Lübeck und Nöhring

J908.

Druck von Almqvist & Wiksell in Uppsala.

in sapientia morabitur. Ecclesi. xiii. tum quia studiū sapientie inter omnia perfectius. Nam participat aliquaz partem beatitudinis hic in spe et ibi in re. Jacobi. iii. sapientia que desursum est. primum quidem pudica est deinde pacifica et certa tum quia nichil sublimus. Nam per studium sapientie homo assimilatur deo et per consequens ei amicatur. cum amicatio sit assimilare. Sapient. vi. Infinitus enim thesaurus. s. est sapientia quo qui usi sunt participes facti sunt amicicie dei ideo salem non diuicias non longa tempora non imitiorum persecutione sed sapientiaz petit quam et impetravit. iii. Regū. iii. et. ii. paralip. primo. xxxvi. dis. §. Ecce Signanter tamen cecim. Jacobus quo qui usi sunt glo. scz facientes ea opere et voluntate que hauserant intellectu. Jo. xv. Vos amici mei estis si feceritis et certa. quidam habent sapientiam in corde quidam in ore quidam in more. et hi nouis sumi solum dei amici sunt effecti. Tum nichil studio sapientie utilius. sap. vi. concupiscencia itaqz eius deducit ad regnum perpetuum quod quidem residet in cognitione divinitatis. Jo. xvii. Hec est vita eterna ut cognoscant te. Tum qd nichil iocundius studio sapientie sap. viii. Non habet amaritudinem conuersacio illius. Ecce remocio omnis mali exterioris et interioris. Ecceqz apposicio omnis boni. Nam sequitur sed leticiam scilz affectus et gaudium intellectus prouer. xxv. Melius isti comedere quantum tibi sufficit. quod quidem nūquam sufficit eccl. xxiii. qm

edunt me adhuc esuriunt. Ideoqz pmissum per. Iaco. Infinitus enim thesaurus. Nam secundum glosam. quanto quis profundius discit tanto profundiora cognoscit. Sed quia sacra historia omni scientiaru est magistra. Cuius auctoritas secundū augus. super gen. maior est quaz omnis humana ingeni perspicacitas. Et secundum gregoriū secundo mora. c. i. scriptura sacra mentis oculis quasi quoddam speculum ostendit ut interna facies nrā in ipsa videatur ibi. etenim feda ibi pulchra nostra cognoscimus. ibi sentimus quantum proficimus et a profectu quā longe stamus narrando gesta sanctorum ad imitationem corda prouocat infirmorum. dumqz illou victoria facta commemorat contra viciorum plia. debilia nostra confirmat nonnūquā vero nō solum sanctoz nobis virtutes asserit. sed etiāz casus innotescit vt et in victoria forcium. quod imitando arripere. et rursus videamus quid debeamus timere. Ideoqz vt quis quis forcius ad virtutes ac contra virtutum opposita animetur bene visum est contexere quasi sub fasticulo patres veteris testamenti a protoplasto. vsqz ad xp̄m cathenatum ac fascim propter eiusdem sacre historie prolixitatem. propter librorum ac scriptorū varietatem propter librorū insim pauperum carenciam inopiam ac tentitatem. propter prolixarū materialium lectoris succincti nauzeaz propter breuiorem diversarum materia rum manuductionē ac directionē propter quorundam desidiam ac torporē vt sic filii in quos deuenere seculi fines. i. corinth. x. natī pro patribus psal. xlvi. sint suis ingressibus pulcri calciamētis redimiti. Cañ. vii. non incompacte morte calciamentorum carne mortui inferius clausi. exterius mītri interius vacui superius aperti. vīlis breuiter virtutib⁹ ac genealogiis sanctorum patrum remiatur ad perfectum qui christus est ad epheseos. iii. et. i. corinth. xii. et deconde. ii. Corporeum. cuius totalis vita nostra est disciplina. de cuius propagacione parūpar est folia vertere nisi studuerit quis eius pietatem moribus imitarē secundū bern. Et quidem in hac cathena autore prisco venerabili petro trecensi

Fig. 1.

in sapientia morabitur. Ecclesi. xiiij. ante finem. tum quia studium sapientie inter omnia perfectius. Nam participat aliquam partem beatitudinis. hic in spe & ibi in re Jacobi. iij. in fine

Sapientia que de sursum est primum quidem pudica est deinde pacifica ic. tū q̄ nichil sublimius. Nā p studiū sapientie homo assimilat deo & per consequens ei amicatur. cum amicicie sit assimilare. Sapient. viij. ante medium. Infinitus enim thesaurus sc̄ est sapientia quo qui vñ sunt participes facti sunt amicicie dei. Ideo salemōn nō dicitur non longa tempora nō mīmōrum persecucionem sed sapientiam pe-

TAF.

Fig. 2. Holzschnitt aus der Nye

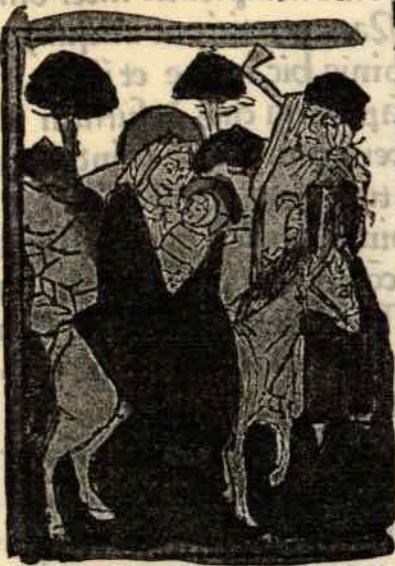

Fig. 1. *Rudimentum novitiorum*^{II}. 1475.
 Fig. 2. Holzschnitt aus der Nye Ee 1478.

Crede mihi Oliveri nō fuisti prim⁹ qui hāc fantasiam ne dicā
satuitatē p̄tulisti. Post omniū doctorū lecturas p̄ subtillissima
ingenia pro intellectu et cōcordanciis iuriū in libris p̄scriptas.
doctores nostri tēporis vir aliquid de textib⁹ intelligūt quid in
telligerent uel in scolis legerent si lecture nō essent. Successive
inuente sunt artes et ex opinionib⁹ et disputatōib⁹ elicitur veri
tas. Dubia que in iure inter doctores sūt ex eisdē textibus ori
untur sicuti in theologia ex sacris litteris diuersorū doctorū opi
niones suborte sūt. neq; em̄ scriptū vñq; vlla sic apta claraq; fu
it ut ad diuersos flecti sensus nequiret. Traxerūtq; sacris ex co
dīcib⁹ ortū oia que ab inicio surgentis ecclie vñq; nūc fuerūt scis
mata. Sed norat hoc futurū de idcirco cū p̄ famulū suū Moy
sen israhelítico populo legē dedisset et quid sectandū quidve fu
giendū esset manifesta serie p̄scriptissim sc̄ies tñ futuros esse q̄
legi sue dissonos sensus accommodarēt. p̄sultur⁹ futuro seculo et
obitē positur⁹ heresib⁹ et falsis opinionib⁹ summū tribunal in
terra cōstituit ad quod maiores cause et oēs afferri dubitatōes
de lege deberēt. Aut em̄ in deutro. dñs. Si difficile et ambiguū
apud te iudiciū esse p̄spexeris intersanguinē et sanguinē. cau
sa et causā. leprā et leprā et iudicū inter portas videris. verba
narrare surge. et ascende ad locū quē elegerit dñs deus tu⁹ ve
niesq; ad sacerdotes leuitici generis et ad iudicē qui fuerit illo
tpe et q̄res ab eis qui iudicabūt tibi iudiciū veritatez et facies q̄
cūq; dixerint qui presunt loco quē elegerit dñs et docuerint te
iuxta legē eius. sequerisq; sententiā eoz nec declinabis ad dep
terā uel ad sinistrā. Qui aut̄ superbierit nolens obedire sacerdo
tis imperio qui eo tpe ministrat dño deo tuo et decreto iudicis
morietur homo ille et auferes malū de israhel. Hic veteris te
stamenti sequacibus dñs imperauit ne quis seductus opinione
scindere populū peregrinasq; opiniones introducere posset. Nā
q̄ ambulat̄ i errore cordis sui veniet sup eos mala. Hic met tpc
dñs noue legis cōditor veritatis magister et salutis inuētor su
mi refugiu tribunalis erexit. Elegit em̄ petrū et in petro cete
ros romane sedis antistites qui post eius in celuz ascensionē vi
cariatū tenerēt et in ecclesia primū locū Chi claves regni celoz
illi promisit dices. Nasce oves meas. Cur hec? quid opus erat
petrum fieri pastorem. claves regni tenere. principatum acci
pere. cristi vicariatū gerere? nisi ut errantes reduceret. ignaros

zoig an maistren si d' ijp "antiquitatem" der judei idem acut
geslechte funder ere oltuedere sind heyden gewesen / Des
geliken vñser aller van deme geslechte Japhet Ouerstalze
lespreken de romesche keyser sy er here vnde bescherme se
Dat ys war / It geschueth ouerst macht dar vñmme dat he
den yoden er zepter drage / Hunder so geschut yt dar vñme
dat de yoden in enes romeschen keysers gefengkemisse sin
Dar inne se denne der keyser titus gefangen hadde / vnde
alze se sprek en it schal waren both dat messias kumpt / dat
ys gantse wedder de xphacie / wente se sprekten wen de mes
sias kumpt so schal eer zepter en cnde hebben / So mochte yt
sik na erer meninge noch ersten recht an heuen vnde dat is
ydel erringe.

De ander tuchmisse dat messias ghekomen sy.

Item to dem anderen male dat messias ghekomen sy dat
wert beweret dor den xphete aggeum de sprek in deme an
deren capittel syner xphacie also / Delle word sprek de he
re fabaoth / It ys noch ene klene tyd vnde ik werde bewe
gen den hemmele vnde de erden vnde dat meher / vnde ik
werde bewegen alle volk vnde ik werde kennē dc begercr
alles volkes / vnde desse xphacie secht vā deme messias des
bekennen alle yoden vnde cristen / vnde dar vth hefft men
to male klarkiken dat messias ghekomen ys / So de xphete
sprek / It ys noch ene klene tyd dat komen schal de bege
rer alles volkes / Nu hefft he desse word gesproken alze de
komingk darius dat komingkrike persarum in deme anderen
iare ynne hadde gehad / Vnde dat ys nu tot tyd .xix C. iar
Men yt ys wol veer hundert vnde .xxxviii. iar vor cristi ge
bord gescheen / So tellet men nu tot tyd van der gebord xpi
M.cccc. lxxiiii. iar / Ouerst .xix. hundert iar ys nene klene
tid alze men gemenlikken wol wisteit / Dar vñmme mot yo

Wo vnde leue here in Egipten vlo vor konyk
Herodes. Daer hebben de propheten to vorne aldus
van ghespraken. Ysaie. xix.

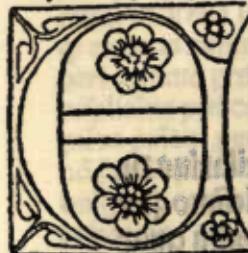
Se de here wert gade in dat
land to Egipten/ vñ de afga-
de de scholen beweget werde
Iheremie. xv. Ik hebbe vla-
ten myn hus/ vñ hebbena ge-
laten myne woninge. Da-
uid. Ecce. See vlende' ebbe
ik my entfernent/ vñ b... uen in deme elende. O see. v.
See werden gande vñ soken
den heren/ vnde se en werden
ene nicht vyndende. Me
lest in deme boke der telinge/ In deme. xxvij. Do Re-
becka de moder Eesau vnde Jacob horde dat Eesau
drouwe de Jacob to dodende/ dar vme dat he emesyp-
ner benedyginge hadde berouet. Do nam se eren sone
Jacob vñ sande ene vth syneme lande vñ sande ene in
een vroonet land vppedat he deme dode mochte ent-
loye. Dyt betekent de vorvlucht vnses leuen heren in
dat lant to Egipten/ do he nicht lange hadde geboere
wese vñ Herodes ene sochte to vorzelgēde. Me lest
in deme ersten boke d koninge/ in deme. xix. Capit
Wo koninklck Saul sande vth sine deenre vppedat se
scoldē dauid soken ene to dodēde edder de buszruwe
dauides genomet nycol de dar was een dochter saul.
de leet dauid dorch een vinster mit eneine repe dat he
ene dar mede entqua. Desse koninklck saul betekēt Hero-
des de cristi sochte to dodēde/ do ioseph ene mit mari
en vorde in egyptē also entqua he den de ene sochten.
Maria sede birgitte in deme vi boke/ in de lvij. C.

TAF. 5. *Sunte Birgitten Openbaringhe.* (Nicht nach 1478). LUCAS BRANDIS' Type 3.

Incepit ag. & simplex. ut sim plicabo valeat mediatio passionis.

Este beato Bernhardo. stat. q̄ quotidiā xp̄iari lectio. dēlēt esedē ice passio-
nis recordatio Nam m̄ h̄l ita accedit co-
humanū. quemadmodū sepe ac sedulo re-
cogitata xp̄i passio & humamtas eiusdē
Et iterū Bernardus m̄ h̄l ita medicinale ē peccatorū
& m̄ h̄l ita pc̄m crucifigit. & interficiū. extinguit
temptationes. depeilit omne genug malū. sicut memora-
d. ice passionis. Itē Bonauētura. Nihil ita illuminat
ad dei cognitiones. m̄ h̄l ita eleuat ad dilectionē. m̄ h̄l
ita dilatat ad graciāūactiōem. m̄ h̄l ita cogit ad imi-
tacōes. m̄ h̄l ita sublimat ad contemplatiōem. m̄ h̄l
ita opatur in anima vniuersale in sāctificationes. sicut
meditatio dominice passionis. Idem. Si uis ut de vir-
tute in virtutem. de grā ad graciā. de amore in amo-
re. de desiderio in desiderium. de luce in lucem. de bono
in melius p̄ficias & ascēdas. in nullo fractū impedī-
mento. quanta potes deuotione. p̄ curras & mediteris
dñicām passionē. Natura em̄ deputauit horas somno
comestioni. bibicōi. p̄ siti labori. uigilie & hoc totū p̄
corpons restauracōne. Nūqd ergo hora est sumenda
p̄ spūali recreacōe. nam aia plus q̄ corpus ē. Matth. I
vij. Ideo sicut xp̄c suo in corpe cicatrices p̄ nobis fibi
illatas semp te ner. Juxta illud y saye xlvi. Ego tui nō
obliniscar. ecce in manib⁹ descripsi te Ita cor n̄m sem-
per eius cicatrices. fibi debet insigere. qđ si fierz: procul
dubio homo quēdam nouū statū dulcedinis. et medul-
limi amoris acquireret. oibus mūdi delectatiōib⁹ spre-
cis. Sed op̄z ter q̄ aliquis tota n̄mētis aciem. affe-
ciuose. diligēter ac mōrcle. absq̄ fantasij s. vams.

Repetitio. c. Inter alia de emi. ec. edita
a clarissimo iurisutriusq; doctore Equi-
teq; dno Petro Rauennate Rectori vni-
uersitatis studij Gripeswoldens;

go Petrus Rauen-
nas Jealus ab illu-
strissimo ac glosissi-
mo principe Hugo-
laus Pamericus du-
ce cōductus fui ad
hanc suam aliam
vniuersitatē ut vtrq;
qz ius ordinari legerem cum primū pa-
ture iura canōica legeret ordinari. Hic so-
lus inter prīncipes potuit me ab italia
renovare sua magima caritate. sua sū-
ma liberalitate et clemētia sua aīm sa-
piētia Nec prisca tibz s italia pīceps
visus fuit qui ita annos italoꝝ ad di-
ligendū alliceret sicut inuictissimus dux
noster huglaus Nec talē et tantū prin-
cipem ulla vñq; etas in italia cōticescer
dīcabant omnes corporis pulchritudinē in
cessus grauitatē. maiestatem cesaream
et sup omnia liberalitatem animiq; ma-
gitudinē quia sola innuerables et vali
dissimos hostes in mari supauit et glo-
tiosissimus principi magnū triūphus
reportauit. Non defuerūt oratores non
poete qui eius memoriaz beneacte vite
sempiternā reddiderunt. Quia de te me
sibi totū cum filio meo vincentio docro
re semiliter cōducto ad legendū iura pō-
tificum dedicaui. qui felix et aīnosus vi-
uat et deus regnū suum salutēq; suam
ppterua ptectione custodiat. Amen.

cretali. Inter alia de emi. ec. vbi hec ma-
teria principaliter habetur Et multa eq-
tra pposita rem adducetur que forte nō
fallor: futuris lectoribz pulcherrimavide-
bunt. Et ut morem mesi vetustū seruem
Rogo vt piissim⁹ redemptor noster huic
cepto meo adsit Īp̄e enī est oīm bonor
dator et sine ipso nichil bene fieri potest
iuxta illud Jacobi. i. Omne donum et
omne datū optimū de sursum est descen-
dens a patre luminū. glo. allegat hoc.
In. l. nam et demostenes. ff. de legi. que
ecia dicit qz ossis sapientia a dīo deo eſſ
Et in libro psalmor legit Intellectū tibi
dabo et instruā te in via hac qua gradī
eris Allegat bal. in preludijs feudorū in
principio et. ii. ad Corin. iii. Nō sumus
sufficiētes aliquid cogitare eq nobis qua
si eq nobis Et .i. ad corin. iii. Quid autē
habes qd non accepisti. si autē accepisti
quid gloriaris quasi nō accepisti. Et
i. Corint. v. siue manducatis siue bibi-
tis siue quid aliud facitis omnia in glo-
riam dei facite. Et ad colosen. iii. Omne
qdcumq; facitis in verbo aut in ope in
nomine dñi ihū facite. Et būs Augst⁹
ad bone. papā Nō potest homo aliquid
boni velle nisi inuenitur ab eo qui nō pōt
malū velle. Et in libro de pdestinacōne
scōz prius ē inquit cogitare bonū qua
si credere et ipm cogitare bonū eq deo ē
Et in libro d̄ correc. et gra. Sine gratia
dei nullū proiūs siue volendo siue agē
do faciūt homines bonū. Et ad valētū
Logitatē v̄l agere scdm̄ dei nulla rāco
ne sine grā dei possimus. Et in enchi-
tion. Gracia puenit ut velimus bonum
Et in libro de ec. do. Abouet ad querē
dūt salutem libertas arbitrii sed mo-
mente prius deo Et in solilo. Elle eciaz
quod bonū est non possum nisi tu velis
Et Isidorus in libro differenciatū. Gra-
cia est diuine misericordie bonū p quod
bone voluntatis est exiūtus. Et ideo Cesar
noster principium facit ab invocacōne
diuina qua ptemissa nulluz rite funda-
tur exordium In principio C. et in prin-
cipi. et ibi digit glo. qz eq hoc sequitur
bonum inicium melius medium et opti-
mus finis facit teg. in. l. in nomine dñi
a ij

Incepit **W**ilhelmus rhodiorum vice cancellarius de
obsidione et bello rhodiano Sub anno domini Millefimoqua
dringentesimo octuagesimo primo. per quo **S**ixtus papa quar-
tus fecit annum jubileum per universum orbem. **L**apni primi
dicitur annales. quod omnia quae
innotescuntur in aliis annalibus
etiam in hoc continetur. ut non
repetatur. **P**ropositum est quod
narrare causas in primis narrare institui que tur-
corum tyrannum mahometum potissimum
impulerunt. ut tanto conatu rhodios
aggrederetur. **L**icet enim cum turcis non
parua dissidia rhodij haberent. tamen
cum eo qui nunc imperat post constanti-
nopolis expugnationem grauia gessere bella. **I**nimicus qui
dem vires indies augens insolencio redditur. **L**unqz qua-
tuor et viginti annorum curriculo coplures sibi vicinas dicio-
nes subegisset. animo inflatus egre admodum tulit rhodi-
am urbem equitumque liberos limorum dictione funitimam et immo-
perio liberam absolutamque esse. **M**arimeque diverso tempore
quatuor classibus instructis castella et rhodiorum agros in-
uaserit. obsederit. oppugnauerit. ex quibus signomini dis-
crimen et cladem reportauit. **E**t turcis namque multi truci-
dati. palo suffici. frircis suspensi. sagittis affecti. lapidibus ce-
si. calamis preustis suffossi. gladijs oblecti. mibratim dis-
cerpti perierunt. terra mariqz hostes succubuerunt.

Secundū capitulū
Inspecta igitur rhodioꝝ militū generositate. quodvi
assequi non potuit. dolo versuclaqꝝ temptare decreuit
Septus em̄ submissis greculis q̄ sibi parēt: studuit confede
rationem cū rhodioꝝ int̄re equa condicione p̄missa. dūmoſ
do qn̄ippiā tributi titlō cōcederetur. Lū vero reſectū vcti
gal ſepenumero. videret. arte pacē tractat. eam ratam ba
bet ſi tacita tributi condicione. orator iberosolimorum cum
S. ad. 110

TAF. 8. CAORSIN: *De obsidione et bello Rhodiano*. Odense 1482. SNELLS Caorsintype.

Item q̄ posse sit duplex sc̄ facit et iuris. Itē q̄ peccatum sit multiplex s̄ c. iiiij et iiii. Vide etiā sc̄tonū sup̄ filij. dis. viiiij: q̄ ex puris naturalibz aliquā possit haberi agnatio peti. et qua oriri possit displicerit p̄t̄ dolorosa. Vñ p̄t̄ q̄ ea p̄t̄ p̄mā p̄t̄ ē virtus aut sacramentū nō p̄t̄ eā ep̄s remittere p̄ solemnē indulgētiā. q̄ p̄t̄ ē virtus d̄z esse p̄petua in hac vita actu et h̄c d̄iū h̄o viuit q̄ ē de iure nāli. nā p̄bi i puro lūie naturali de petō doluerūt. et p̄t̄ ē sacramentū ē de necessitate quā ep̄s remittere nō p̄t̄. q̄ papa sic uī nō p̄t̄ dispensare ut quis nō baptisēt. sic nec ut q̄s nō p̄siteat aut rē furtive ablatā nō restituat: q̄ confessio ē p̄s integralē p̄mā p̄mā magistruz in iiii. dis. v. vi. et p̄mā nō dimittit nisi ablatū restituat. iiii. q. vi. c. Si res. Itē ē regula iuris i sexto. ē p̄mā inquātū ē sacramentū nō est quid/lege positia adiumentū. iō papa nō p̄t̄ in illa dispensare: S; loquedo d̄ p̄mā ut distinctū ē de ea s̄ c: iiij: ad quā implēdā quis tenet hic vel in purgatorio i foro et iudicio dei. ap̄d cui⁹ iustitia cuiuslibet pene soluēt. q̄litas quo ad acerbitatē. et quālitas quo ad duratōem t̄pis ē diffinita. d̄ p̄mā sc̄ fori secrēti. sic ep̄c p̄ solēnes quas dare h̄z indulgētias remittere p̄t̄ p̄ petis d̄bitas p̄mās. ut patuit i p̄cipio in diffinitōe indulgētiae. et i sumā astēs li. v. vi. iiii. Quarta: q. vix indulgētiae tēst̄ p̄t̄ sūmō p̄t̄fici vel alio p̄t̄. aut d̄ thesaūo eccl̄e: et an p̄t̄e ordīs aut iuris dēcōis. Et an p̄t̄e ordīs respicētis corp̄ xp̄i vep̄. aut corp̄ misticū q̄d ē eccl̄a. Et an p̄t̄e seculari an eccl̄istica. Et si sic an p̄t̄e eccl̄astice iuris dēcōis i foro exteriori vñ interiori. Aota p̄t̄as iuris dēcōis fori interioris ē duplex. vna clauiū sc̄ie. q̄bec p̄sistit i in iūctōe vel ei⁹ moderam̄e. Ellia p̄t̄ re spicit absolutionem a peccatis et remissiōem culpe. Itē nota duplet ē thesaurus sc̄ materialis p̄s: t̄r̄ viii. thesaurisat et ig. rc. Et sp̄ualis colocep̄. q̄.

In quā sc̄ ip̄o sunt om̄is thesauri rc. Primus non faciat. cor ligat. beatim dñe priuat. et sicut p̄sistit in vestibz metallis et lapidibz preciosis. Sic sp̄ualis thesaurus ē triplet̄. gr̄e. sapiētie. et bone vite. Et ē circa tria. primo circa misericordiā. tobie iiii. bona ē oratō cuī ie. rc. Seco circa christi passionis solacium. iob. iiii. Quasi effodientes rc: Tercō circa duotōis dulcedinē. mat. iiii. Simile est reg. ce. thesauro. Hic thesaur⁹ d̄z reponi cū diligētia triplici. Primo i colligēto cū merito. tobie iiii. Premiū bonū rc. Seco i tuo locando loco. mathei. vi. Thesaurisate rc. Tercio sumā rigiātia custodiēdo. i. corin. iiii. Habem⁹ thesaup̄ i va. sic. Hunc nūtū tollere eliodorus. q̄. machebe. xxx. Quia est aggregatō merito rū superogatōis cotius ecclesie catholice infideliē ut hic sumitur: De primo thesauto dicitur puerbi. vltimo: Fortitudo et dec̄o. rc. et ibidez xxi. The saurus desiderialis rc: De sedo sc̄ sapiētie d̄i eccl̄i. i. In sapiētie thesauris rc: et luce vi. Bonus homo rc: et sapientie. vii. Infinitus ē thesaur⁹: rc: De tercō sc̄ bōe vite qui gemmis signat: psalme. xv: Dabo vobis thesaūo: rc: Hic primo est circa p̄mā et in ei⁹ p̄ibus: Seco in exercitio bone opatinis sc̄ castimonia. obedientie et paupertatis. ad quod exercitium nos perducat ihesus christus sua gratia ut vivimus debinc super ethera. Amen.

Hec propter questores p̄ terras currentes. et indiscrete indulgentias pronuntiantes. quorum malū euitari nō potest nisi cognitum. p̄s. lxx. Hoc labor est ante me donec intrem in sanctuarium dei. id est in scripturas rc.

Finis est. Deo gratias. Sub annis domini Millefimo, quadringētimo, octuageſiō. Amen.

TAF. 9. WEIGEL: *Clavicula indulgentialis*. 1480. SNELLS Weigeltype.

Pareat universis filiis litteras inspecuris qualiter? Debet
sibi opus facere cretore cōtra impiissimos. Thureos crucis crisi et sicuti tēlane inimicos per sanctissimum dominū nō sibi offū
cōtributio[n]e. Quia propter cōmunitate p[ro]fessiā d[omi]ni f[ili]i p[ro]fessiōne absolu[n]tione
pe posse habeat habere eligendū p[ro]fessorē p[re]b[et]ep[er] sibi r[ati]onā religiosū vel scolarū qui audita diligenter et
excellens et peccatis quātūslibet quātūcāq[ue] enormib[us] possit autoritate p[er]missa ab omnib[us] cōnstitis per e[st]re
cū si talia forū p[er] que leto apostolica ester in merito p[ro]fessio[n]e
per statuta quecumq[ue] p[ro]mulgatis et sibi apostolice reservatio[n]is remuneratio[n]is dūnatur. Et nō reseruari vero sit et sibi rovens q[uo]d[ic]tū id.
ac semel in vita et in mortis articulo plenaria oīlium peccatorū suorum indulgentiam et remissio[n]em impetrare
p[er]te
Rō obſtātib[us] quibuscū p[er] referuntib[us] a prefato p[ro]fessore vel eius p[re]cessorib[us] factus p[ro]m[ulg]at in bullā data .M[ille]II cccc[cccc] id est p[er]
diccionas decenbris pleniū p[er]uenit. In cuius testifice et testimonio Ego frater Iohannes hanc p[ro]curat p[er] p[ar]tis
tris ministri prouincie Saracie super fratres de obseruancia vulgariter nuncipatos p[er] o[mn]ine vicariis licet in merius in hoc
cruelitate negotio autoritate apostolica fab commissari p[otes]t litteras fieri fecerit signo quo in talib[us] vior iussi appressione ha
nisi Datus anno in a nationis domini M[ille]III etimo quadringentesimo octavo et ultimo secundū. Die p[er]to
mensis

Forma Absolutionis

Miseretur cui et c. Dis noster ihu ip[s]a per suā p[er]fissimā misericordiam te absolvet et ego auctoritate c[on]sis et beatorū p[er]ter
7 pauli apostolor[um] ac sanctissimi dñi nostri pape michi amissi et tibi concessi te absolvo a vinculo excommunicacionis si inchoati
7 restituo te sacramentū ecclie ac vnuoni et participationi fidelium. Et eadem auctoritate te absolu ab omniis et singulis cri
mib[us] talib[us] et peccatis tuis quātūcāq[ue] granib[us] et normib[us] etā si talia forent p[er]pter que se[nt]entia apostolica in merito p[ro]fessio[n]e
feret. Et ex ipsis eadem auctoritate ubi plenariam indulgentiam et remissionem confero. In nomine patris et filii et spiritus
sancti. Amen.

Item in mortis articulo adiungenda est hec clausula. Si tamen ab illa c[on]tradicione non d[omi]nus p[er]misit remissionem et in
indulgentiam tibi eadem auctoritate in mortis articulo conferendas referuo:

Syren est monstrum maris quia ab umbilico
 de super est ut pulcerrima virgo inferius au-
 tem piscis tota hec syren tam dulcif cātāt q̄ prop̄
 dulcedinem cantus illius naute gubernacula relin-
 quunt et obdormiunt. eapropter multi periclitantur.
 Quidā autem impudicus luxuriosus nauigās
 per mare intuitus est sirenem pulcherrimā. qui sta-
 tim ipsam concupiens ad luxuriam proclamauit. . . .
 Syren aut magis dulciter clamabat et cantabat
 se quoq̄ parabat ut hunc lubricū recipet et ait. Ut
 intueor me diligis. Sed si vis mecum concubere de-
 scēde influttib⁹ et ad hbitū corpe meo perfueris. . .
 Erat enim hic ita a luxuria inflamat⁹ q̄ q̄ si nil de se se-
 ciebat. Idcirco misit se in marius vndis ut cum
 ipsa cubaret. At illa hoc intuitus ipsum in vndis reli-
 quit pictare per mareq̄ natauit ut solebat dicēs.

f 11ij

TAF. 11. *Dialogus creaturarum.* Stockholm: SNELL. 20. 12. 1483.

Bartholomaeus de

Forma ab solitum.

Militare fui 72. Dñs nř ihs sp̄merito sic Cr̄isti passio sue absoluat Et ego auctor eius et clus b̄koy ap̄rox Petri et pauli. ac Cr̄istini dñi s̄t pape ibac pte mchb omisla. absolu teab oibns sentēcū excoicatōis maioris p̄ misericordia. ac alib c̄itatis eccl̄iaſticas ſi n̄cduſh. r̄aboib p̄c̄is tuis. cr̄imib⁹ et c̄r̄efib⁹ et delictis q̄nticū q̄nqub⁹ et chormib⁹. ac illi ſed ap̄ice refrenari ſunt a ap̄ice ſedis ſin culū. q̄m p̄c̄ido ut i ple uaria remiſſione et indulgentiā om̄ p̄c̄o et tuo 7 Ei remiſſione gremio et vñioni Cr̄e miris erit. ac c̄infā ſac̄mitiſet p̄cipiat i fideliū. et illi purificati et flati p̄fino c̄tē i quo etasq̄i baptizantes finiſh. Remittendo tibi dñs penia quę p̄dī pati vñores. Nō in pñli via Ũ impur. atq̄uo ūn deit pris et ſila et ſp̄uſanci Zimēn. Glæde in poſce. et abhinc non pereſare.

Hyr begynnēt de tyde des lydendes vnses heren ihesu christi
 vnde der medelidinge ter hilligen yuec.
 vrouwen marie moeder de gantz
 ynnich sine dede ghemaect hest pawes
 iohannes te twe vnde twintegheste de
 gheghenēhest eneme yewelken myn
 schen de se lest also yakene vertich ys
 re astates vorlatinghe dootlyker sunde
 wonec men secht dat he rodiuelasughe
 was ghevelen in teme ghelouē vnde
 vormydtelst dessen beden cristo yn ter
 ylne vrouwen marien hest he yn ene
 vorbeteringhe synes byloren lōf vnde
 ere wedter gheboten. **M**e metten-

Dillighe yuncvrouwe maria celerynne godēs wete
 du b yst sote vnde schone
 Bydde ten konyng ihesu
 dorans de voorraden is so

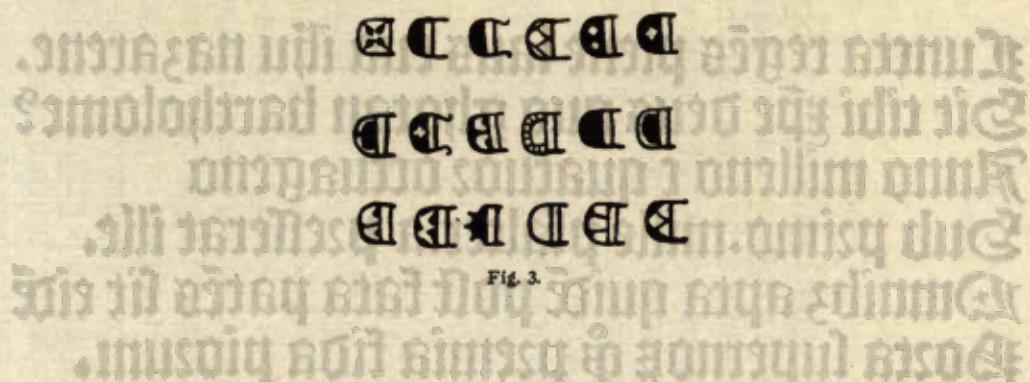
6. teme smelyken doce

omice nō facio tibi iniuria. nōne ex denario
 cōuenisti meū. tolle qđ tuū est. et vade. **A**n.
 Amice nō facio tibi iniuria. nōne ex denario
 cōuenisti meū. tolle qđ tuū est. et vade. **A**n.
 Tolle qđ tuū est. et vade. qđ ego bonus sum
 dicit dñs. **A**n. Nō licet mibi facere qđ volo.
 an oculus tu⁹ ne qđ ē. qđ ego bon⁹ sum dicit
 dñs. **A**n. Erunt primi nouissimi et nonissimi
 primi. multi em̄ sunt vocati pauci verū electi
 dicit dñs. **A**n. Multi sūr vocati. pauci vero
 electi dicit dñs. **D**iffīca in sexagesima.

Eres libēter sufferas insipites cū satis ipi
 sapiētē sustinetis si quis vos iurseruitu
 rem redigit. si quis deuorat. si quid accipit.
 si quis exrollit. si quis in facie vos cedit. **R**.
An dicens ergo dñs noe sit Aequa qđ vītra
 maledicā terre ppter hominē Ad imaginē
 quippe dei factus est hō. d. Hoc em̄ erit sig
 nū fedoris inter me et terrā arcu meū ponā
 in nubib⁹ celi Ad imaginē **R** repetat. **A**n.
 Om̄ps dñs ad noe dixit. ponā arcū meū in
 nubibus celi et erit signū fedoris inter me et
Deūs qui cōspicis qđ ex Cīrram Collā
 Nulla nrā actōe cōfidim⁹ Concede ppi
 cius vt cōtra osa aduersa doctoris gentium

Fig. 1.

Fig. 2.

L. OTT-GATTONO. 1891. [TAF. 13. *Emblematen und Initialen*. 21. NAT.]

Fig. 1. Tyde des lydendes unses heren ihesu. [SNELL 1482.]

Fig. 2. Horarium Lubicense (?). [SNELL 1482.]

Fig. 3. Rubrikzeichen des Dialogus creaturarum. 1483.

in carne: sed assūptione humanitatis in
deo. Unus omniō nō p̄fusionē substātie
sed unitate p̄sonae Nam sicut anima ratiō-
nalis et caro unus est homo: ita deus &
homo unus est xp̄us Qui passus est pro
salute nostra: descedit ad inferos tercia
die resurrexit a mortuis Ascendit ad ce-
los: sedet ad dexteram dei patris omni-
potentis. Unde venturus est: iudicare vi-
uos et mortuos Ad cuius aduentū oēs
hoies: resurgere habet cū corporibz suis
Et reddituri sūt: de factis p̄p̄rijs ratio-
ne. Et qui bona egerūt ibūt in vītā eter-
nā: qui vero mala in ignē eternū Hec est
fides catholica: quā nīsi quisq; fideliter fir-
miterq; crediderit saluus esse nō poterit.

Luncta regēs plene laus euā ihu nazarene.
Sūt tibi xp̄e deus quo ghotan bartholome?
Anno milleno c quatuor octuageno
Sub primo. mille psalteria presserat ille.
Dmnbz apta quidē post fata patēs sit eidē
Porta supernoz q̄ premia fida piorum.

TAF. 14. *Psalterium latinum.* [Magdeburg] 1481. GHO TANS Type 3.

Qui sunt articuli abbreuiati primae confessionis sacramentariae indulgentiarum ple-
ti, scilicet Crucis et cruciatore cum certis alijs tractis et facultatibus pro virtute ope-
rari facilius et singulis episcopis libenter contulit. Facultas Jubilei.

Facultas ſubilei.

Con primo dat facultate quo ad absolutionem quoanticus criminum quartuplices enomius, ne dum sece aplice in genere vel specie, sed etiam. **S. D.** **M.** referuntur. quod ius casus de eripso dicuntur. **Q.** sine eripso madato. **S. D.** **M.** nullus ab illis etiam in vbe ipse Jubilei potest absoluere, quod facultas merito singularis est. quoniam enim eti sepe numero quam dulgentie plurime sunt. **S. D.** **M.** remanuntur. Karissimi non predictos casus de eripso in commissarioz suo et posuit arbitrio. **C.** Foretur quod super predicti pfectioz in fofo conscientie a sma eradicatois et suspensio re a sma eradicatois et interdicto auete apostolica secundum tenore bulle papae ii. et interdicto absolvere. per quod ex sma eradicatois et suspensiōne a divino quia incurrit mormurantes contra humores gratia publicatione quod impeditur, aut bona et illipuenientia et trinitates. et quo crimine et sma nullus virtute quod impossibiliter in articulo mortis. **C.** Poterunt viventes supra ruricibus indulgentiarum potest absoluere, qui referuntur a iure et iure recepto. qui referuntur a bullâ apostolica collatione comunitario apostolico. et illici cõfessores vota quecumque mutare. tempore quatuor annos amissari et ab eo specialiter tripliati poterunt etiam superdicta vota mutare. et super quocumque irregularitate etiam qualiter cumque contracta est, et cum symoniacis dispensare et rebus male ablatis compondere.

Hic sequitur facultates coccesse ppter Jubileu. que sunt tres.

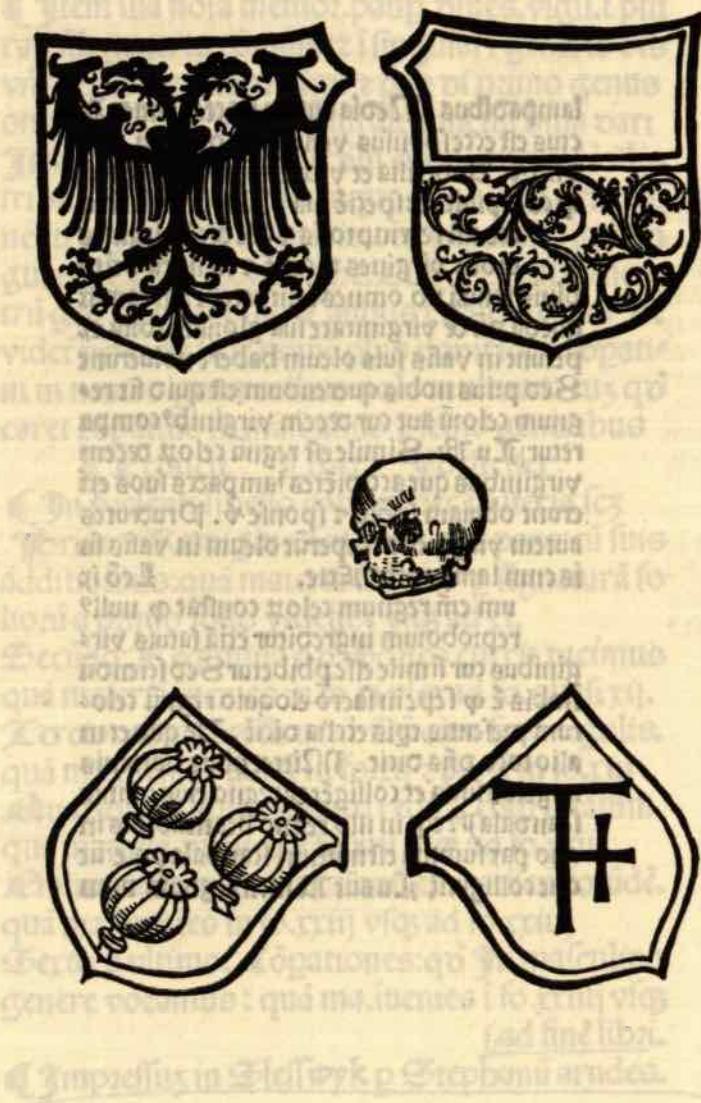
Christia facultas est facultas professionalis in qua est una singularis clausula. s. q. ubi. **G.** **D.** **H.** in alijs professionalibz dat plenaria remissione semel in vita. dat in ista ratione quoties hoc dubitare te more. **C**hristo. **G.** **D.** **H.** volentes salutem et pietatem suam et pietatem vestram absudere. q. speciali intentione manu adiutrices per triuicem fratrum poterent facultate eligendi professore seculare aut regulare. q. roties quoties opus erit illos poterit absolviere in omnibus causibus. piercipue si aplice referuantur. **C**rederet dicitur episcopatu. **G.** **D.** **H.** dar et concedit non solu in vita. sed etiam rationes quoties ad eum statu puerentur ut verisimili ut morte dubius ref. enatis prout non moriantur. pariter q. in vero monis articulo plenaria remissione

Secunda facultas p[ro]pter Jubileu pro actiunctis

Gecunda facultas preter Jubileū. S. P. M. dictā indulgentiā nedū vniuersit̄ et mortuis. quoz aīe in purgatorio erunt lucuitt̄re volc̄ns. eo magis me p̄ in cari-
tate trēcentis bñmōi indulgēt̄ et vniuersal ecclē suffragioz te thesauris ecclē eiusdē vniuersal. q̄ meritis passiōis r̄pi et sanctoꝝ p̄flat sunt capaces. nec tñ sibūp-
sis p̄fesse valeat. ac p̄ hoc magis dicit̄ penaz dictis aīab̄ uitaꝝ. dat et p̄cedit dictis aīab̄ plenariā remissiōnē p̄ modū suffragio.

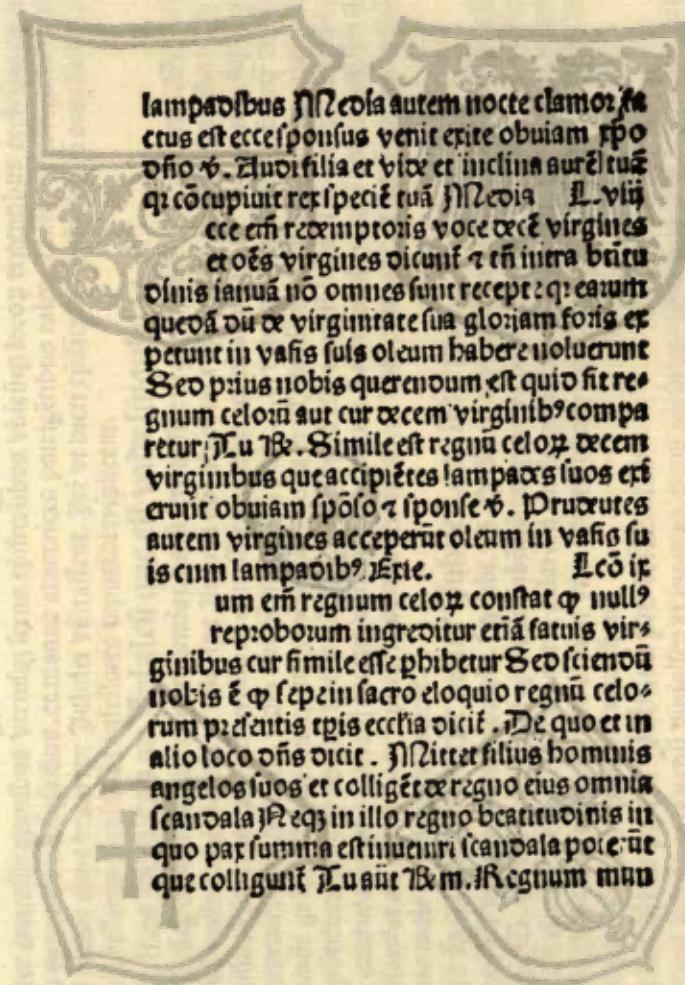
Beobachtungen

CET ut alia p[ro]cessus co[m]muni[er]ant salutis eorum q[uod] non possunt p[re]cere valit aucti upl[ac]ta & uocatio eccl[esi]e a nobis in p[ar]t[ic]ulariato eximis
sufficiuntur. et q[uod] dum viueret libi ut h[ab]em[us]t indulgen[ti]a suffragare meruit patrem spaciens affectu q[ui]nq[ue] cum
sufficiuntur. q[uod] p[ro] caritate ab hac luce r[es]po[n]sio n[on] t[ra]nsferitur. et q[uod] dum viueret libi ut h[ab]em[us]t indulgen[ti]a suffragare meruit patrem spaciens affectu q[ui]nq[ue] cum
sufficiuntur. et q[uod] p[ro] plenitudine potestatis concessimus pariter et indulgen[ti]a. Ut si q[uod] parientes amici aut ceteri episcopales pietate amori p[ro] ipsi aiabus
no[n] possum[us] et diuina misericordia. et q[uod] plenitudine potestatis concessimus pariter et indulgen[ti]a. Ut si q[uod] parientes amici aut ceteri episcopales pietate amori p[ro] ipsi aiabus
purgatorio igni pro expiatione penas eisdem secundum diuinam iustitiam rebatur erpositi. dictam pecuniam quotam aut valorem iurta dictoru[m] L[et] omisso[rum] oratione
uederint. et manu proprio ad cistam impo[n]erint. aut p[er] fidem sibi n[on]c[on]su[m]ptu[m] volumus ipsam plenaria[m] remissionem p[ro] modu[m] usfragijs ipso[rum] aiabus purgatorij
p[er] quibus dicta quotu[m] pecunia aut valorem p[ro] soluerint ut valere et suffragari.

TAF. 17. Wappen und Signete des Lübecker Unbekannten in Sante Birgitten Openbaringe. 1496.

Si sunt artificii a libetatis nomine forte monis factati minet indulgentiarum pte
minas yuhil et luctuare et exercitio alij gratij et facultatum pte misericordia ope
rando fitri contra usum alicuius et fortius et fortius spiritu et cuncti
Fratres yuhil.

TAF. 18. Horarium Lubicense (?) in der Type 3 des Lübecker Unbekannten. TAT

titup. 118. 218q. 119. Titup. 119. Es meller libro.

CItem illa noia memo: paup. diues. vigil. i pluri
rali sūt generis cōmūis: z i singulari generis oīs
vnī p̄e. hely. Ador vigil z pau dī primo genus
omne subandi. Est in plurali nūctia bina dari
mētū obnatūtū. Mētū būtūcū eūqē.

Item hoc nomē plus scđm eundē auctore i illis
tribus casib' in singulari quos habet est generis
neutri: sīz in plali ē generis oīs vñacū illo ḡtō sin
gulari scz pluris. vnī pe. he. Cū p̄ tres casus neu
trū gen' optinet plus Casibus i reliquis gen' oē
videt hēte. Et hoc nomē plus ponif loco cōpatiu
ui in neutro genere illius nois multus ta tuz qđ
caret cōpatiuo in masculino z feino generibus

Explīcit Liber. Fōlīcīter
Cīn p̄sēnti libello cōtīnēt hec materia scz

Primo: Remigius: seu p̄ns que pars: cū suis
additiōibus: quā materiā iuenies p̄ signaturā fo

lio zu a p̄mō folio videlicz vſq; ad xi.

Secūdo: Regimina qđ Fortes currīt dicimus

quā materiā iuenies in fo. xi vſq; ad fo. quasi xij.

Tercio: Ordo cōstructibiliū cum suis regulis.

quā ma. iuenies parti in fo. xij z parti in fo. xiij.

Quarto: Vigintiquatuoz regule cōgruitatum.

quā materiā. iuenies a fo. xiij vſq; ad fo. xxiiij.

Quinto: Metra cōstructionū cū intellē eoūdē.

quā ma. iuenies in fo. xxiiij vſq; ad fo. xxvij.

Sexto z vltimo: Cōpationes: qđ In masculino

genere vocamus: quā ma. iuenies i fo. xxvij vſq;

(ad finē libri.)

Cīmpressuz in Gleswyk p Stephanū arndes.

Tractat' quart'.terci pars.art quin

Circa hanc orationem duo principia sunt videnda.
Primum Quomo hec oratio dicenda est et dicendum quod sacerdos profunde inclinans versus mediū altario. maib⁹ iustis ante pectus suū dicat eam. scz Placeat tibi rē. Ut sic finis principio corresponeat Quia sicut humiliando et inclinando missam incepit dicendo Confiteor: Ita inclinando. opus diuinū misse terminet.

temp⁹ & pcc⁹. suscipe deprecatoꝝ
 nrāꝝ. & quos dilectioꝝ carboꝝ
 stringit: miseratioꝝ tue pietatis
 absoluat. **Ineffabilemiam**
 tuā nobis dñe clementē onde
 vt sim⁹ nos a peccatis omib⁹ ex
 uas et a pena quas p his me
 remur et ipsoꝝ Per dñm nr̄.
Dñe exaudi. Bñdic⁹ dño.
Hædclū ḡ misericordiam
 dei redescat in pace. Amen.

Impressuꝝ Lubecker
 te Stephan⁹ arndes. Anno dñi 1497.
 alia die bñdici abbas

Fig. 1.

Circa officium missae

Secundum Quid post hoc fiet Dicendum? **O**ctā oratione. sacerdos se eleuabit: et extensis hinc in manib⁹. et super altare posita. osculans aliare. signabit se signo sc̄tē crucis. Ut illibata fides cor ipsius. et mentem semper possideat. et a nimis munitat. Vsq⁹ ad optatum portum vite perhennis: in qua fidelis anima sociabitur deo in osculo salutari. in piunctione inseparabilis. in caritate epi. **Ubi videbimus ipm sicut est. regem in decoro suo**
Ubi quiquisd vis. ad nutrum est: quicquid non vis. pcul deest
Ubi erit status oīni bonoꝝ aggregatoꝝ pfect⁹ In quo ipē erit finis omnis desiderioꝝ nostroꝝ. qui sine fine videbit. et sine fastidio amabitur: et sine fatigatō laudabitur. **I**dcirco Sicut a laude est iniciatum: in laude quoq⁹ sic erit terminandum.
Et a nobis in sempiternum laudetur ille. qui viuit in eternis et creauit omnia simul. Amen.

Quo facio Euangelium. **Yobis sacerdos incipere potest.**
Vel ut placet Officium br̄e virginis Marie. Deinde sacris vestibus se expoliet: nonullas deuotas dicendo orationes.

Fig. 2.

Finit. quedam. per utilis.

Expositio et declaratio pro simplicium instructioꝝ salutari circa officium missae.

TAF. 20.

Fig. 1. *Psalterium latinum. 1497. ARNDES Type 2 a u. 11.*

Fig. 2. *Circa officium missae. [1497]. ARNDES Type 2 a u. 11.*

Pronosticatōnes doctoris mellerstad.

Ceyn vorsteinghe etliker tokamende. vnghe vppe dat inkomende
lyxx. iare ghescrewen tho sunderlikē wolgenallen den doechluchtighen
hochgeborē fursten vnde lderen friderich kōfurst des hillighē Ros
mischen rykes artzmarischalck vñ heren Johan lderotē to Sassen
Lantgreuen in Dūringen vñ margrauen tho myssen minen gunstige
vnde gnedighen heren

CDoechluchtighen hochgeborē fursten gnedighestē vñ gnedigē herē
huwen soultiken gnaden hebben ermals an my ghesinnet. vñ vā my be
gheret. dat ik den suluyghen eyn kleine korte vorsteinghe schwee etliker to
komender dinghe vppe dat inkomende. lyxx. iae r vñ dene gesternte: vñ
der grotwerdigen kunst der Astrologeij. wo wol ick mi auer dar to gatz
vngenochsamich erkenne vñ nicht vortrouwe solcken grotmechtighen
forsten ychteswath vuchtiges der kunst gemeten to maken Angheseen
wo gaer behende myt aller scherpe. vnder wylen de grotmechtigestē der
werlnde konninge forsten vñ heren de suluige kunst vthgheſath vñ ghe
vunden hebben. de aye twyuel sunderliken van gode erluchet s̄yn. sodas
ne heymelike voeynughe des gesterntes vñ firmamētes tho erkennen:
vñ dar doich tokomende dynghe to schriue gode tho loue. vñ dem geme
nē volcke tho nutte vñ vorſichticheyt. Dar vñ se alle tyd vor ydermen
lick vor wylē vñ hochgelerd geholden syn weinte se ock to tyden ouer ge
mene lope vnnynschlike dinghe ghedaen hebbe. Hemliken vñ tyd vñ
stunde des geboren koninghes vñ forsten. dar ynce se vundē alle lyffli
ke tonelle vñ vmmestende tokomēde krankheydt. ock vpghesettes natur
lick ende. vñ bestutynghē des naturlīkē leuenedes vñ dat wol touorwādes
ren is in des suluigen geborē koninges tyd vñ stunde gesath eygēſhop
tonal vñ affual der yennē de nu vorwant s̄yn vñ werde. gelick estte folke
meringhe vñ talle des gesterntes nicht anders sy den eyn vnploslyck
ingewerkt werke dat nenes mynsche vornufft gentzlick vorrichten kā
Darunne my vordrechlicher were van solcken hoghen depe vorwarrin
ghe vñ gewercke nichts tho seggen noch to schriuen. den dat ik ychtes
wai der suluen kunst vnghemeten vñ vnductiges schwee. Doch dat in
wen forstliken gnaden erkennē. dat my nicht van den suluyghen vpghe
lecht swaer is. So dwynget my de plicht des gehorsames dat yk iuwen
forstliken gnaden: so veel myn kleyneheit der vornufft liden wil v̄e folke
wunderliken duighē ychteswat beschryue Ha anwysinghe des firmamē
tes vñ gruntuetinghe der olden vorwaren in bessē konst alse sint gewe
sen Potholomeus Alfonius ldermes Alkandrus Alomar Messahalla.
Albonasur Alkabicius lispalensis Ock etlike hochgelerden by myns
chlichen ghedeckenisse der namen alle nicht noet ys to vorstellen. Ich be
vrichte och nicht der doechluchtighestē hochgeborn forsten naredē vñ
hynderkosinghe etliker affgunstighē dyßer hochwertighen kunst. wē
te de suluighē affgunstigen vā den souē fryen kunsten dar vnder de ges

TAF 21. MELLERSTAD: Pronosticationes 1490. ARNDES' Type 9.

Instructio suffragandi animab us in purgatorio

Ex quo applices hoies existant. nō intelligētes. quō succent' endū sit. in dīgētibus purgatorij eisbus per mediū suffragiorū huiusmōi indulgētariū. Quia te re tres instructōes ordinati quib' popul' equo amore moue si posset ab aliis ex purgatoriū igne liberādas. In primis hoto q̄ scripiture doctōrum catholicorum testimonio. S.d.n. per idulgētias aīmab' eorū que in caritate decesserūt et nō sufficiēter in vita penituerūt ex thezauro ecclēsie sibi cōmīssō plenissime suffregari pot. Scđo idē exēplis roborabitur. Item luce clari dīmōstrabitur modus ex purgatoriō animas eripie di. Pro veritate primi pūctū sūt multi doctores sacre pagine p̄cipue doctōrē sc̄is thomas de aquino in quarto. enīgatū libro dīs. xl. cui celebratī missā a xpō dictū erat. thoma thōa quicquid de me scripsisti. bene scripsisti. Sunt etenim hec verba doctoris facti. Si autē indulgentia sub hac formā fiat. quicquid fecerit hoc vel illud pro quo data ē indulgentia ipse vel pater ei' vel quicquid ali' in purgatoriō detētus. tantū de indulgentia habet. talis indulgentia nō solū viuo. Iz ecīā mortuo proderit. nō enim ē aliqua ratio. quare ecīā possit trāsferre suffragia cōmūnō. quib' indulgentie innituntur in viuos. ei nō in mortuos. attento q̄ in caritate decesserūt dū meruerūt ut eis in dīgētibus indulgentie suffragarētur. Ecīā scđm alexādriū de Aleis in iiiij. dīs. lxxxiii. anime purgatoriō quo ad penā solvēdā sunt de foro iuriū dictōis papalis. Matet p̄terea illud et exēplis. Elixius q̄ idē dedit plenarie remissionis indulgentias pro animabus purgatoriō ecclēsie tāensi in hispania.

Item Rome i capella sc̄i p̄xidis virginis papa pascasius quini'. plenariā remissionē cōcessit pro aiab' purgatoriō. que idulgētia ratificata ē per xi papas. sicuti scriptis si de dignis i introitu eiusdē capelle pendētib' p̄testeri pot. In hac sequēti forma habet hīmōi indulgentia. Quicquid legerit vel legi fecerit quinque missas i p̄fesa ta capella pro aliqua anima purgatoriō igni tradito. p̄ finē harū missarū ex purgatoriō ad celū euolaret. Legi fuit quoq; in scriptura per fidē apostolica approbata. q̄ iste idē pascasius papa h̄uerat vñū avunculū defūctū p̄t cuius anima ex purgatoriō liberāda quinque missas in predicta capella celebrauit. Cui in fine ultime missē existēt virgo maria se manifestans in quadā fenestra eiusdē capelle. extraxit anima p̄t qua quinque missas legit de purgatoriō in celum.

Itē ex concessiōe summō p̄tificiū. quicquid per annū vñū. semel in ebdomada vtpote seria quarta visitauent ecclēsia sc̄i laurentii extra mūros rome. contēplatōe vnius anime ex purgatoriō liberāde. hec anima indulgentia plenarie remissionis cōsequitur. et euolat sicut aperte legitur in quadā copia bulle pendēti iuxta summū altare eiusdē ecclēsie sub quo inhūata sunt corpora sancti laurentii. et sancti stephani p̄thomaricis.

Item rome celeb̄as vel procurās celeb̄ari in altari sc̄i sebastiani. p̄t vna anima purgatoriō extrahenda. ex induktis papalibus extrahit. Si prenarrata hec valeat. nemo in dubii souētā cadat. q̄ passio cristi et meriti eius id possent quibus p̄ncipaliter indulgentie innituntur.

Item volenti querere cu pape assit possibilitas animas ex purgatoriō liberādi. Cui nō omēs tunc liberet. purgatoriū spoliādo. In promptu r̄ndetur. primo papa nō potest de potētia ordinata dare hīmōi indulgentias nisi ex causis ratōabilib⁹s cu ad id mouētibus. Ecīā ictō multi sunt qui nō faciunt id pro quo indulgentie sunt datē ad suffragandū aiab⁹s et si fecerint illud. hesitatūtū in fidē hīmōi indulgētariū. Qui enī nō habet fidē possibilis tatis indulgentiarū putat q̄ papa nō posset dare hīmōi et tācas indulgentias. nec p̄t se nec p̄t alius indulgence p̄t desse p̄t. Ecīā si fecerit id propter quod date sunt indulgentie iuxta determinationem doctōrum.

Item ultimo notariū dignū est. q̄ volēs succurrere aīe alicui vel aliquibus liberande vel liberandis ex purgatoriū igne. hīmōi indulgentiarū medio. debet iuxta cōciliū sui cōfessoris pro hīmōi aiab⁹s elemosinaz tribuere pro tuitione fidēi catholice taliter ore dicēdo et mente. Imp̄ns et piissime deus hanc elemosinā ex toto animo tribuo iuxta intentōem. S.d.n. pape pro defensiōe ecclēsie cristiane cōtra perfidos thurcos. cristiano nominī inimicos. supplicās. q̄t hec eadē indulgentia. vel illi aīe suffragetur in purgatoriō existēt. quā ego cōsequist' essem. et illa elemosina p̄t me ad tam pium opus data.

Item vñusquisq; habeat memorā suorū amicorū defunctorum. quēadmodū velit sibi fieri dū carnis debitū soluerit. Et ḡtēt quāris q̄t aīe purgatoriū quatuo? penis affliguntur. scilicet pena damnī ad tēpus. et pena sensus per ignem. et per asperciū m̄deonum presentium. et quās derelicti sunt ab amicis suis.

Paradisus. e. Pastor. a. Pater.
e. Paulus. k. r. v. Peccare. n. Pe
nitentia. m. Persecutio. a. Peters
b. i. r. Placere. a. Portare. a. Pe
cun. e. Predestinare. a. Predica
re. a. Pseudo. a. Raab. a. Red
dere. d. Regnum. b. Restituere. a.
Rogare. c. Sabbatum. a. c. Sana
re. a. Sanguis. b. d. Servire. b.
Simon. b. Spus. b. k. p. Templo
g. Tumfigurari. a. Uesci. a. Ue
stire. a. Uenia. b. vgo. b. viue. c.

Abulon fuit nouissi
mus filius iacob He
nesis. xx. xxiiij. q. ij.
cap. Si igitur.

Acharias. Zacharie mini
strati sacramenta iudeorum ange
lus astigit euq; in templo sacri
ficante exauditu esse nunciauit
Luce. j. et. j. q. j. Nonne. Rx. sors.
b. Templum. a.

Achaeus bona sua paupibus
distribuit. Luc. xix. j. q. ii. g. veru
m.

DZachei exemplo illicite acquisi
ta sunt reddenda. Luce. xix. xiiij
q. v. Non sane.

CZachaeus egit straria eon que
predicando comiserat. Luc. xix.
xxvij. q. vij. Affectu.

DZachaeus gaudes in domu sua;
suscepit dñm. Luce. xix. De con
dit. ii. Quotidie.

eeb. Rx. Peccare. z.
eboe. Rx. Peccare. z.
ebeon. Rx. Peccare. z.
elotes. Rx. visitare. a.

elotipia. Vir cuius uxor er
rauerit. maritumq; pertenens. dor
mient q; altero viro. rc. Totus
textus ille habet Nueri. v. et. ij.
q. v. g. Hoc autem. ubi agitur de
occulta adultera. cuius nefas
testib; probari non poterat. quis
zelotipie debebat se purgare. rc
elus. Testimonium illis phi
beo q; zelum dei habet sed non secundum
sanctam. Ad ro. x. xv. q. j. In princ
Rx. comedere. c. Inuidia. b.

Aizania. Dicit messiorib; collis
gite zizaniam et alligate fascias
los ad oburend. Mat. xiij. xiiij
q. i. In pance. Rx. eradicare. a.

Deo gratias.

Hinc felicit piosissima tabula
Johis caldini Juris canonici do
ctoris famosissimi. q; et ambide
xterium non incongrue baptisat
multo labore ingiq; vigilantia
correctum. nam inter mille viri unum
repit correctum. nam aliud intasum
alid accurtatum. aliud tuispositum.
aliud mendosum mille vicibus suis
in remissioib; inuenit. Sicut et
illud quod nup circa ptes reni co
stat esse impissum. quod mille et mille
caret remissionibus. licet ptelet in
multis passibus allegatōnum. Quid
etiam ut esset mendosum luculentius
pretendit in frōte illud Jere. j. A
a. a. dñe nescio loq. rc. quod potius
locari d; in dōce loqui. q; princi
paliter huiusmodi snaz discernit. Cu
ius indubie corrector extitit qui
sono p̄sus. si saltē corrcōrē hūit

प्रतिपाद्य प्राप्ति वा विशेष
विशेषं विशेषं विशेषं

Ijk hebbe leeff de schemelbeyt / mer vyl leuer de
vrybeyt to reden. Almo verecundia sed potius
libertatez loquendi Cara mihi est pudorum
modestia s; mihi carior e; riuedi libertas Libet
obseruo pudorez s; libentia desidero agedi licetia
Gratitudo beneficiorum
R. vs alleijd yngedechrich gewesen guider wer

Eke de em bewiset synt **Vatini** fuit sp bñficioꝝ
diligētissime memor **Vatini** vir sp gratissim⁹ ex-
titit **Vatini** sp curauit ne ingratitudis vicio vn-
ꝝ crimiari possit **Vatini** solet aicis mutua bñ-
ficioꝝ viciſſitudine respondere **Vatinus** cō-
ſuevit eandem officiorum gratiam referre.

Laus.
Ik enhebbe vorsichtiger noch ne bekāt wen R.
Prudentiorē adhuc neminē nō cicerōe ȝgno-
ui Accuratioz adhuc nēo mihi visus ē ȝ no-
ster catho Callidiori ȝsilio predicū neminez
expertus sum ȝ sulpicium

Audita affectantur vera
Ik hore deghelik nyge mere wolde got dat se
waer weren Multa audio quotidie q̄ cupio
esse vera Multa mihi quotidie nūciant q̄ vrinaz
vera snt Multa ad nos p̄tinue deferunt q̄ ita ne
Cōsolatio i dolore dicuūt cōstare cupio

In alle minet bedrofnisse entfa ik de vrouwe dat
ik in nener argelist ghebruuket hebbe
In maxima animi acerbitate hac proz cōsolatiōe
et ea que feci omni culpa carent.

TAF. 24. FLISCUS: *Sententiarum variationes* [c. 1480].
 Die Fliscus-Type.

dat est du er dyn loffte nicht en heldest du se scholdest ver
leset. Reymud dyn lucke. Diane salicheyt vñ vrouwe scholé
leider nu in düsser stundē een ende hebben. Do Melusina
du se wort horde do erscrak se vtermaten seer vā gāntzen
lyceme herten. dat se sikh v̄p de voten nicht meer holdē mo
chte vñ veel straks nedder v̄p de eerde vñ lāch so by eener
haluen stunden lanch. De heren vñ deenre erscrocker vter
maten seer vā den worden de se horden eren heren to eer
spreken. vñ noch meer do se segen ere vrouwe so drade val
len vñ so gantz van allen cressen kamen. Se nemen vñ ri
chten se v̄p vnde schudden er kolt water vnder eer antlaet
meer wen to xv mael dat se doch to deme leesten wedder
to sikh suluen quam.

wo melusina vā groter amacht vñ drofnis
se nedder vñ veel wedder to sikh suluen quas
wat se do mit reimundo vnde etlike landes
heren sede van erer hennevart vnde vā eres
sons Horribels wegen de dre ogen haode

TAF. 25. *Historie von Melusina* [c. 1480].

Die Melusina-Type.

quo facto id est qua cōditione (cetera) supple opera
hominis (constant) id est reputantur (quid plus sūt)
misi (singula vana) sunt. et (queq; id est quecunq; fa-
cta hominis. supple sunt nichil) id ē ad nichilum re-
putantur.

Doctrinale altum para-
bolarum Alani cum glo-
sa finit feliciter Impressum
in Lubek. M.cccc.xciij.

Fig. 1.

Hic nichil deficit
Sed sequit̄ texus
Nulla potest n.

Fig. 2

Sequitur cōclusio Ergo perfecta dei opera pro-
pter nos facia licet possit scdm quid impediri non
tñ simpliciter omnino frustrari. Datet qz si oportet
gracie frustref in reprobis hoc supplebitur per diui-
nam iusticiā malum hoc penaliter reformantē et tur-
pitude culpe reformabitur per pulchritudinē iusticie.
Vñ ps. Universe vie domini misericordia et veritas
Principaliter via est lue misericordie et bonitatis que
si impedimentū quod habuerit erit ex nrā malicia q
suggestione demonis in nobis efficitur sed per divi-
nam iusticiam reparatur. Bi igitur in quibusdam di-
uina Bonitas impeditur hoc tamē impedimentū divi-
nam iusticia reparat et in bonū ordinem reducit. Diri
ergo bene q oīno non frustratur qd fieret si ordo di-
uine Bonitatis a deo institutus quo vidit deus cuncta
que fecerat et erat valde Bona q destitueref. Sed hic
ordo perseverat licet in quibusdam liberum arbitriū
habentibus hoc bonum quo ad eos impeditur ne in
seipsis particeps tamen non oīno frustratur dūmo-
do iniquitas talium iuste corrigit. et voluntaria ma-
licia coactiōe pene involūtarie per divinā iusticiā re-
formatur. vt sic nullum bonum est irremuneratum
sic nullum malum maneat in impunitum A quo nos
puniōis malo preseruet nos deus vi cui electis semp
feliciter gaudeaux.

Explicit determinatio eximij et disertissimi do-
ctoris sacre theologie magistri Johannis de
Mechlinia habita in univeritate Coloniē
in scolis artistarū in quotlibet.

Fig. 3.

JACOBUS DE CLUSA TAF. 26.

Fig. 1—2. ALANUS: *Doctrinale* 1493.

Fig. 3. JACOBUS DE CLUSA: *De valore missarum* [1493]. Die Alanus-Type.

Uppsala

Almqvist & Wiksell's Buchdruckerei A.-G.

1908